

NS uudistebülletään

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1132

24.11.2024 (135)

A. V. Schaerffenberg

Valge rassi laulmata kangelased

5. osa

Eoin O'Duffy

Valge mehe võitlus ellujäämise eest Kolmandas Reichis oli 20. sajandi suurim saavutus. Kuid vähem mäletatakse sama võitlust Iirimaal. Iiri rahvas, nagu iga teine aaria rahvus, on meie rassi verivennad ja -õed. Juudid ei tee mingit vahet nende ja ülejäänud maailma paganate vahel ning peavad kõiki selliseid potentsiaalseid ohvreid ainult nii paljudeks "goyim'ideks", mis on mittejuutide jaoks madal halvustav termin, mis tähendab "rumalat karja". Iirlased ei olnud juutide pettuse eest vähem kaitstud kui sakslased, kes leidsid oma rassilise päästja Adolf Hitleri näol. Nii vaatasid ka Iirimaa parimad elemendid tema ideoloogiasse kui mõõka, mille abil nende maa saaks päästa kogu inim-

Eoin O'Duffy

konda ähvardava ühise ohu eest.

Kaasaegse gaeli rassilise liikumise juured kasvasid välja Iirimaa Vaba Riigi segadusest ja pettumusest, Lõuna-Iirimaa vabariigi bom 1920. aastatel osalisest võidust välisriikide okupatsioonivägede üle; põhjaosa jäi (ja jääb) endiselt Briti kätte. Kuid tekkinud Dublini riik oli täis korrupsiooni ja kollektiivset vastutustundetust, mis on iseloomulikud kõikidele demokraatiatele. Iiri patriootide ohverdus raisati liberaalide ja konservatiivide kemplemise ja kelmuse vahel, kuna nad mässasid lootusetult ülemaailmses depressioonis. Sellest poliitiliste skandaalide ja majandusliku viletsuse demokraatlikust nõiavärgist kerkis esimest korda Iirimaa kohal marksismi haisev hais. Endine rahvuslik ja kangelaslik Iiri Vabariiklik Armee nakatus sellest liberaalse demokraatia ebaseaduslikust järeltulijast, samal ajal kui räigelt bolševistlik Revolutsiooniline Tööliste Partei riputas oma punased räbalad, mis olid üle Dublini kurbade tänavate haamri ja sirbiga pritsitud.

1916. ja 1920. aastate ülestõusude veteranid peksid kommunistlike jõukude poolt või karjusid maha hüsteeriliste marksistide massid, kes avalikult pidasid väikest Iirimaad vaid hüppelauaks nende mädanenud maailmarevolutsioonile. Sama rahvusliku õõnestamise muster, mis tekkis kõigis teistes Euroopa riikides, oli levinud Briti saartele ja seda teostas sama rahvusvaheliste juutide jõuk. Veteranid koondusid enesekaitseks Armeekomandode Ühendusse. Costello, kaasaegse Iirimaa moodne ajaloolane, kirjeldas seda nii: *Selles riigis tekkis spontaanne liikumine rahva õiguste ja vabaduste kaitseks. See konkreetne liikumine, nii spontaanne kui see oli, ei olnud mingil moel organiseeritud, kavandatud ega soodustatud ühegi poliitilise partei või poliitiku poolt. A.C.A. tekkis spontaanselt, sest valitsus, kelle ülesanne oli kaitsta oma kodanike õigusi, jättis oma kohustuse täitmata, sest nad arvasid, et nende endi huvides on mööda vaadata huligaansusest, mis toimus igas riigiosas."*

Kommunistide reaktsioon oli äge, kuid liberaalsed ametivõimud, kes ise olid vaskpöõlsest viirusest hõõmingus, ei pakkunud mingit abi neile, kes olid teinud võimalikuks nende Iiri Vaba Riigi. Nii vaatasid meeleheitel A.C.A.-liikmed enesekaitseks eeskujuks Saksamaa äsja võidutsenud tormijalga ning 8. aprillil 1933 sündis Dublinis sinisärkide liikumine. Kasutades Adolf Hitleri pruuni särgiga S.A. eeskujuks, esindasid Iiri väeosad A.C.A. nooremaid (nii vaimus kui ka kehas), kõige radikaalsemaid elemente. Nüüd oli veteranidel rusikas, millega tagasi lüüa. Kommunismivastaste sõnavabadus taastati koheselt ja selle asemel, et patrioodid langeksid punaste pätikute ohvriks, leidsid marksistid end äkki verise peksu otsast. Sinine värv valiti sümboliseerima ühendatud Iirimaad, mida tähistas kogu riiki

ümbritsev sinine ookean.

Sinisärgid valivad oma juhi

Juunis valisid sinisärgid ühehäälselt nende juhiks Eoin O'Duffy. Ta oli viimane aus mees valitsuses ja tema vallandamine demokraatlike poliitikute poolt, kes vihkasid teda, sest nad ei saanud teda altkäemaksu anda, põhjustas üleriigilise skandaali. 41-aastane, tugev ja blond O'Duffy oli riiklik politseiülem ja tsiviilkaardi kindral. Maurice Manning, sinisärkide moodsa ajaloolase sõnadega: *O'Duffy oli olnud tugev ja väga sõltumatu politseikomissar. Tal oli avalikkuse jaoks hea meel ja ta oli 1920. aastatel sageli olnud pealkirjades. Ta oli ülimalt tuntud kogu riigis. Ta oli riikliku kergejõustiku- ja jalgrattasportdiühingu juhtiv liige ja juhtis 1932. aasta olümpiamängudel väga edukat Iirimaa meeskonda. Ta oli Vabadussõja ajal olnud edukas ja silmapaistev komandör ning oli lõpuks saanud staabiülemaks asetäitjaks ja kindral Michael Collins (kes juhtis ülestõusu) lähedaseks usaldusisikuks. Ta nimetati 1922. aastal politseikomissariks ja oli pärast 1924. aasta mässu mõnda aega sõjaväe staabiülem. Selle tulemusena oli ta väga tuntud ja tundus olevat märkimisväärse iseseisva tugevusega positsioonil.*

O'Duffy oli oma sinise särgi ametissenimetamise ajal Iirimaa kõige kuulsam tegelane. "Ta oli jõulise ja pädeva organisaatori maine". O'Duffy "labane, sõbralik isiksus tegi temast maal de Valeraga konkureeriva tegelase". 20. juulil 1933 valiti O'Duffy Dublini Hibernia hotellis toimunud A.C.A. koosolekul ühehäälselt organisatsiooni juhiks.

O'Duffy muutis sinisärgid kohe oma vastloodud rahvuskaardi paremaks käeks. Selle deklareeritud eesmärk oli kaitsta "rahvuslikke huve ja sotsiaalset kultuuri" ning "hävitada kõik klassierinevused". Edendada Iirimaa taasühendamist. Võitlus kommunismi ja võõraste kontrolli ja mõju vastu riiklikes asjades. Juhtida Iirimaa noori konstruktiivse riikliku tegevuse liikumises ning edendada ja säilitada sotsiaalset korda. Edendada tööandjate ja töövõtjate kooskõlastatud riiklike organisatsioonide moodustamist, mis kohtute abiga takistavad tõhusalt streike ja töösulgemisi ning lahendavad üksmeelselt tööstuslikke erimeelsusi." Liikmelisus ei olnud enam piiratud veteranidega, vaid avatud "kõigile Iiri päritolu või päritolu kodanikele"; nagu Manning kirjutas, "ainsad isikud, kes selle pealkirja all välja jäetakse, oleksid juudid". O'Duffy kuulutas, et "Hitler oli suurim mees, kes Saksa maal kunagi oli", ja lubas, et iiri sinisärklased, nagu ka füüreri pruunisärklased, "löövad meie rassi vaimuga tagasi" ühise juudi vaenlase vastu.

O'Duffy dünaamilise juhtimise ja sinise särgi ideoloogia kombinatsioon tõi kaasa üleriigilise populaarsuse plahvatuse. Nagu Manning kirjutab. *Selle uue liikumise mõju oli kohene ja dramaatiline. Mõne kuu jooksul oli sellel liikmeid ja filiaale kõigis osariikides. Midagi sellist polnud varem nähtud.*"Vaid kolm päeva pärast O'Duffy ametisse nimetamist hüppas sinisärkide liikmeskond 5000 uue poolehoidja võrra. Ometi läks Rahvuskaart oma eesmärgi kirjeldavas avaldatud artiklis kõvasti mööda, et heidutada klubiaktiviste või kõiki, kes ei suhtunud liikumisse surmkindlalt: *Rahvuskaart ei toetu mitte veenmisele, vaid võitlusele. Ta on organiseeritud võitluseks ja ta tahab liikmeid, kes ei kohkuks võitlusest, kui valmisoleku nägemine Vangid peletavad rünnaku ära.*"Kuid sellised üleskutsed Iiri rahva parimatele ja karmimatele elementidele ei jäänud kuuldavale. *"Sellise artikliga paralleelselt,"* kirjutab Manning, *kasvas ja levis sinise särgi kandmine, ja peagi oli see tavaline vaatepilt kõigis riigi osades."*

Toetus tuli suures osas põllumeestelt, tehasetöolistelt, üliõpilastelt ja muidugi veteranidelt, kes kõik moodustasid iirlaste inimliku aluspõhja. Rahvuskaardist ei jäänud välja ka riigi suured mõtlejad. Varajased toetajad olid James Hogan, Corki ülikooli kolledži ajaloo professor ja professor Michael Tierney, Dublini ülikooli kolledži president. *"Yeats (William Butler Yeats, suur ja kuulus luuletaja) - südames parempoolne mees - oli temast (O'Duffyst) nii väga vaimustuses, et kirjutas sinisärkidele marssimislaulu."* Vastumeelselt demokraatia endeemilise korruptsiooni ja marksismiohu tõttu vihatatuna liitusid nad rahvuskaardiga nii suurel hulgal, et 1933. aasta lõpuks oli sinisärklasi 30 000. Enne järgmise aasta lõppu oli O'Duffyl üle 120 000 poolehoidja. See kujutas endast Iirimaa-suuruses riigis tõelist massiliikumist.

Marssi Dublini

Selle suurim üksik demonstratsioon toimus 13. augustil 1934. aastal. Paljud tuhanded inimesed olid selleks ajaks juba osalenud Rahvuskaardi miitingutel üle Iirimaa. Kuid Dublini marsile kogunes mitte vähem kui 20 000 sinisärklasi ühe kogu riigi. Nende eesmärk ei olnud siiski mitte võimude vaidlustamine, vaid tsereemonia korraldamine langenud Vabadussõja veteranide mälestuseks. Marss oli alles välja astunud, kui see oli juba üle poole miili pikk. *Ebalevalt teadvustades, kuidas Mussolinist oli saanud Il Duce, kahtlustas valitsus, et O'Duffy võib tunda soovi peatuda, kui ta jõuab valitsushooneteni. Sellest tulenevalt taaselustas ta 1931. aasta avaliku julgeoleku seaduse. Moodustati S-diviis (kuulipildujate ja*

käsigranaatidega relvastatud politsei), taaselustati sõjatribunal ja keelustati paraad."

O'Duffy rahumeelsed kavatsused olid ilmselged, kuid tema meeleavaldus oli liberaal-konservatiivsetele poliitikutele piisav ettekääne liikumise keelustamiseks. Ta lihtsalt muutis selle nime Nooreks Irimaaks, mis peaaegu kohe keelustati, kuid sama kiiresti kerkis taas esile kui Noorte Liiga. Lõpuks, pärast järjekordset pingutust, millega püüti liikumine kohtus likvideerida, tekkis sellest Ühendatud Irimaa Partei, Fine Gael. Nimetus valiti 1923. aastal Pariisis toimunud Iiri rassikonverentsil esile kerkinud terminist. Kogu nende nimevahetuste ajal säilitati kogu sinisärkide organisatsioon, kuna demokraatlik valitsus manööverdas O'Duffy pooldajate kriminaliseerimiseks. De Valera teatas Iiri senatile, Dailile: *"Me ei luba inimestel vormirietuses paražeerida. See on lõplik. Kui asi jõuab selleni, siis on see meie arvates jõudnud ohtlikusse staadiumisse ja valitsuse kohus on sekkuda. Valitsus kasutab kõiki tema käsutuses olevaid jõude, et seda takistada. "*

O'Duffy avaldus oli räige vastus: *"Me oleme juriidiline asutus. Riietus, mida me kanname, on seaduslik. On peaaegu uskumatu, et valitsus võib olla nii pimestatud vihast oma poliitiliste vastaste vastu, et keelata organismi, mille iga tegevus on avatud kõige täielikumale uurimisele ja mille iga eesmärk on aus ja hea, samal ajal kui ta lubab kahel kommunistlikul peakorteril Dublinis avatuks jääda ja iga-sugust kommunistlikku tegevust jätkata kogu riigis. Sinine-0-särkides ei ole midagi ebaseaduslikku ja ükski keeld või määrus ei saa muuta nende kandmist ebaseaduslikuks!"*

Hoolimata valitsuse silmakirjalikest katsetest Fine Gael'i keelustada, kasvas see peaaegu üleöö teiseks suurimaks poliitiliseks organisatsiooniks Irimaal. Süsteemi ilmselged ja hüsteerilised püüded eraldada kriminaliseerimiseks ainus liikumine, mis andis Irimaale lootust, tekitasid rahva tunnetes tahtliku nihke. Isegi need muidu ausad inimesed, kes ei olnud sinisärkide ideaalidega täielikult nõus, olid de Valera enesestmõistetavast türanniapöördest kohkunud. Manning kirjutab: *"Tõepoolest, selle partei moodustamine - ja kindlasti ka selle moodustamise viis - oli paljuski võlgu valitsuse otsusele keelustada Rahvuskaart. Hakkas tunduma, nagu oleks valitsus oma otsusega keelustada sinisärgid tõsiselt valesti arvestanud, sest selle asemel, et nõrgestada O'Duffyt, tõusis ta nüüd ühendatud opositsioonipartei etteotsa, ja selle asemel, et purustada tema liikumine, oli tal nüüd uus ja tugevdatud positsioon palju suurema organisatsiooni osana."*

Samal ajal kui Fine Gael'i kandidaate seaduslikult Daili valiti, panid liberaalsed-

konservatiivsed poliitikud oma "põhimõttelised erimeelsused" kommunistlike pätidega kõrvale, et teha ühist asja sinisärkide vastu. Ilma provokatsioonita korraldas politsei Dublinis reidi ja sulges Ühinenud Iirimaa Partei peakorterit hoone, just siis, kui Fine Gael'i liige rööviti tema kodust ja peksti IRL-i punaste poolt surnuks. Hugh O'Reilly, esimene sinisärkide märtrisõdur, suri märkimisväärselt Mussolini Rooma marsi 18. aastapäeval, 29. oktoobril. Järgmisel suvel avas S-politsei tule relvastamata sinisärkide vastu, tappes 18-aastase seltsimehe. Manning kirjutab: *"Eripolitsei tegevus rahvahulga tulistamisel sai hiljem karmi noomituse kõrgema kohtu kohtuniku Hanna poolt, kes nimetas neid šelle auväärse organi (The Civic Guard) kõrvalekaldumiseks."* Corki tulistamine tekitas kogu riigis tohutut sinisärkide pahameelt. Surnud mehe noorus, kogu intsidendi draamatilisus ning politsei liigne ja omavoliline reageerimine tõstsid sinisärkide viha uuele tasemele. Linnas ja O'Duffy hauakõnes olid kõik elemendid, mis olid sinisärkidele emotsionaalseks selgitushüüdeks, et nad oma vastupanu intensiivistaksid."

Tralee's toimunud U.I.P. meeleavaldusel puhkenud erakordselt vägivaldse lahingu käigus plahvatasid pommid, autod läksid põlema ja O'Duffy ise sai haamriga vehkiva punase poolt ränga haava. Kuid sinisärklased andsid palju rohkem, kui nad said, sest nad hakkasid marxiste I.R.A.-st sisse- ja välja peksma, et jõuda hästi väljateenitud väljasuremiseni. Fine Gael'i populaarsuse suurenemisest Iiri rahvamasside seas andis märku riiklike valimiste ajal, kui see võitis oma esimesel senativalimiste võistlusel teise koha. Kogu 1935. aasta jooksul, vaatamata kõigele, mida süsteem ja kommunistid neile ette heitsid, marssisid sinisärklased edule edule, kuni nende edusammud hakkasid äratama tähelepanu ka väljaspool Iiri rannikut. 19. augustil külastas O'Duffyt Norra fašismi juht Terje Ballsrud ja 15. detsembril esindasid sinisärkide esindajad Iirimaa rahvusvahelisel fašistide kongressil Montreaux's Šveitsis koos seltsimeestega Itaaliast, Prantsusmaalt, Hispaaniast, Portugalist, Austriast, Belgiast, Hollandist, Taanist, Norrast, Leedust, Kreekast, Rumeeniast ja Šveitsist. Manning kirjutab, et O'Duffy "pidas oma valimist rahvusvahelise fašistide kongressi töökomiteesse suureks auks".

Sinised särgid keelatud

O'Duffy ja tema leegioni järgijad näisid olevat määratud saavutama Iirimaaal lõplikku võimu, sest nende prestiiž kasvas nii kodus kui ka välismaal. Kuid Westportis toimunud väliüritusel sai sinisärkide liikumine ootamatu lõpu. Nagu Manning jutustab: *"Platvormi ümbritses topeltkordon politsei ja politseibaraki ees seisis kaks sõjavarustuses sõjaväe veoautot. Teised politseirühmad tõrjusid ära kõik*

sinisärkide kandjad. O'Duffy puudumisel oli peamiseks kõnelejaks Fitzgerald-ney ja ta lähenes platvormile üle 60 (sinisärkide) ratsanikust koosneva rongkäigu eesotsas. Koosolek algas ja umbes poole tunni pärast lipsas O'Duffy rahvahulga servale, kus politsei ta kohe kinni piiras. Järgnes kaklus, mille järel päästis teda rühm tema toetajaid ja kandis ta õlgadeni platvormile, kus ta hakkas rääkima. Ta ei olnud jõudnud oma esimest lauset lõpetada, kui politseiülem, kes ronis tema järel platvormile, ta kinni pidas. Suure politseijõudude poolt ümbritsetud O'Duffy viidi politseibarakki ja paigutati tugeva valve alla. Koosolek jätkus vahepeal täieliku pöörastuse stseenide keskel. Platvormile sadas pudelite ja kivide vihma ning ülejäänud kõnelejad jäid kõrvulukustavast mürast kuulmata. Enne koosoleku lõppu arreteeriti kaks silmapaistvat O'Duffy toetajat siniste särkide kandmise eest ja paigutati koos oma juhiga vahi alla."

Westporti politseimäss oli sõnavabaduse mõrv Iirimaal. De Valera kriminaliseerimine Fine Gaeli vastu oli teoks saanud. Lihtsalt sinisärklaseks olemine oli seadusega vastuolus ja igaüks, kes ükskõik millisel kujul üritas avaldada sinisärklaslikku arvamust, arreteeriti. Sellise halastamatu türannia raske käe all võeti kinni sõna otseses mõttes tuhandeid U.I.P. ametnikke ja toetajaid, isegi organisatsiooniga mitteseotud sümpaatiate. Ka süüdistused nende pooldajate vastu ei olnud väheolulised. Kommandant Ned Croninit, O'Duffy asetäitjat, süüdistati mäsamises. Pärast kuudepikkust vangistust tunnistati ta küll mittesüüdlaseks, kuid teda süüdistati taas, seekord "ebaseadusliku organisatsiooni liikmeks olemises". Kohtunik teatas kohtule, et kui Cronin mõistab sinisärgid avalikult hukka, siis loobutakse kõigist tema vastu esitatud süüdistustest. Hetkegi kõhklemata valis kommandant vangistuse. O'Duffyt peeti kinni mitmete absurdsete süüdistuste alusel, millest ühtegi ei suutnud kinni pidada isegi kõige kättemaksuhimulisemad prokurörid. Kuid vabanedes avastas ta, et Ühinenud Iirimaa Partei oli sisuliselt dekapeeritud, selle juhid olid endiselt vangis ja nende õiguslik staatus oli taandatud "kuritegeliku organisatsiooni liikmeks", kellega ühinemine tähendas vangistust. Demokraatiaks maskeeritud türannia oli end täielikult paljastanud, kuid liikumine ei suutnud enam avaliku nähtusena püsima jääda ja selle toetajad keeldusid järgimast I.R.A. tegelikke kurjategijaid, muutudes põrandaaluseks terroristiks.

"Me läksime Hispaaniasse"

Sinisärkide lugu oleks võinud lõppeda Westporti vahistamisega, kuid 1936. aasta juulis kohtus kindral Francisco Franco esindaja salaja O'Duffy'ga Dublinis. Franco soovis teada, kas Fine Gael'i juht oleks huvitatud seltsimeeste kontingendi loomis-

est, et võidelda kommunistide vastu Hispaania kodusõjas. O'Duffy haaras võimalusest kinni. Valitsust trotsides esitas ta avaliku üleskutse toetuse saamiseks ja moodustas Iiri Vabatahtlike Brigaadi. *"Vastukaja," ütles ta, bli nii kiire, nii suuremeelne ja nii spontaanne, et ma võin seda ainult pidada mandaadiks, et jätkata brigaadi organiseerimist.*" Nädala jooksul oli tema käsutuses 5000 meest. Järgmisel nädalal liitus veel tuhat inimest. Ometi kõhkles demokraatia sekkuda, sest avalik arvamus katoliiklikus Iirimaal oli Hispaanias nii ülekaalukalt rahvuslaste asja poolt, et isegi kõige sinisärkide-vastasem poliitik kartis avalikult kritiseerida O'Duffi jõupingutusi.

Sellest tulenevalt purjetas ta 21. septembril Hispaaniasse, kus ta peagi pärast saabumist kohtus rahvusvägede ülemjuhataja kindral Mola ja Franco endaga, kes koos Iiri juhiga oli isiklikult tunnistajaks Alcazari, selle kangelasliku linnuse, mis oli nii kaua vastu pidanud vabariiklaste piiramisele, vabastamisele. Nii innustatuna naasis O'Duffy Iirimaale koos Franco isikliku kinnitusega, et tema käsutusse antakse väljaõpe, varustus, vormiriietus, relvad ja laev, mis viib tema sinisärgid Hispaania lahinguväljadele. Vahepeal võttis Dublini valitsus vastu "välisriikide värbamise seaduse", mis keelustas Iiri vabatahtlike brigaadi. O'Duffy ei heidutanud, vaid jätkas plaanipäraselt, kuid täiendavate raskuste all, mis kaasnesid salajase tööga. Demokraatlikud võimud saboteerisid tema jõupingutusi, kui see oli võimalik, kuid leevendasid teda, kui nad said teada, et Iiri kommuniste värvati Hispaania vabariiklastega liituma; kui nad lubasid oma armsatel marksistidel Hispaaniasse minna, kuid takistasid samal ajal sinisärkide minekut, pidid nad tunduma kui räiged silmakirjatsejad, kelleks nad olid. Nagu ütles üks hapukeseks jäänud valitsuse poliitik: *"Valitsus vaevalt, et ta hakkab kindral O'Duffy ja tema rõõmsameelsete meeste vastu välisriikide värbamisseadust kasutama, sest nad ilmselt mõistavad, et Hispaania on meie iirlaste Don Quijote jaoks kõige sobivam koht. Hispaania kodusõda oleks teeninud vähemalt mingit kasulikku eesmärki, kui see oleks võimaldanud meil vabaneda mõnest meie mõlemat sorti metsikutest meestest."*

Kuna O'Duffy oli mõnikord sekkuvate ametivõimude poolt koormatud, suutis ta edukalt üle viia vaid 700 meest enam kui 6000-st, kes taotlesid I.V.B.-ga liitumist. Pärast vaid kuu aega kestnud väljaõpet Hispaania sõjaväe poolt saadeti nad Ciempozuelose rindele, kus nad pidasid mitu kuud kibedat kaevikusõda, olles nii vaenlase tule kui ka karmide talvetingimuste tõttu kaitsmata. 13. märtsil läksid vabatahtlikud aga "üle ääre" ja pealetungile, mis saatis marksistid tagasilöögi alla. Kuid ka I.V.B. kaotused olid rasked. Hispaania kampaania oli sinisärkide viimane hurraa. Kuna nad olid oma kodumaal ebaseaduslikuks tunnistatud, said nad vana

vaenlase vastu lahkumishüppe ja pühitsesid Ibeeria pinnase iirlaste eneseohverduse verrega. Nagu O'Duffy kirjutas: *Meie väike üksus ei mänginud Hispaania kodusõjas väga silmapaistvat rolli, sest ei saanud, kuid me tagasime, et meie riik oli esindatud võitluses maailmakommunismi vastu. Meid on kritiseeritud, irvitatud, laimatud, kuid tõde, heategevus ja õiglus võidavad ja aeg õigustab meie motive. Me ei otsi kiitust. Me tegime oma kohust. Me läksime Hispaaniasse!"*

Viimane sinisärkidest

Kui brigaad koju naasis, oli Teine maailmasõda vaid mõne kuu kaugusel ning Iirimaa ametlik neutraalsus muutis sinisärkide mahasurumise veelgi lihtsamaks ja tõhusamaks. Nüüd pidi igasugune töö liikumise nimel olema paratamatult salajane. 3. veebruaril 1939 võttis O'Duffyga ühendust Saksa agent Oscar Pfaus, kes soovis sõja korral Iirimaa vana vaenlase Suurbritanniaga ühendust võtta Kolmandale Reichile sümpaatsete Iiri elementidega. O'Duffy sai vahendajaks Pfaus'i ja vähese hulga IRL-i allesjäänud salanatsionalistide vahel. Need läbirääkimised olid nii salajased, et nende edukusest või selle puudumisest ei ole säilinud praktiliselt midagi. Siiski ilmnes 1944. aastal üks kummaline vihje Saksa-Iirimaa sõjaaegsetest suhetest, kui Briti merevägi uputas Atlandi ookeani keskosas ühe allveelaeva. Ujuvate rusude hulgas oli I.R.A. ohvitseri surnukeha.

Samal aastal andis O'Duffy tervis järele ja pärast eluaegset dünaamilist teenimist oma rassi heaks suri ta 30. novembril. Ta oli 52-aastane. Kuigi sinisärklased olid organisatsioonina peaaegu üheksa aastat lakanud eksisteerimast, oli tema surm iirlastele kohutav šokk. Rahva tunded olid nii laialt levinud ja intensiivsed, et valitsus tundis survet anda talle viimane au riiklikeks matusteks. Niisiis, keset rassiliselt enesetapjalikku sõda "maailma päästmiseks fašismist", möödusid tuhanded inimesed sinisärkide juhi surnukehast, nende parem käsi Hitleri tervituseks välja sirutatud, et avaldada viimast austust Eoin O'Duffyle. Iiri iroonia tema matustel avaldas surnud kindrali vanadele seltsimeestele muljet selle ideoloogia vastupandamatust jõust, mille eest nad olid kolmekümnendatel aastatel võidelnud.

Sinisärkide poolt taotletud rahvuslik ühtsus ja sotsiaalne harmoonia jäi Iirimaale kättesaamatuks kõikidel nende hääbumisele järgnevatel aastakümnetel. Viimase 50 aasta jooksul on iirlased näinud, kuidas lõhe põhja ja lõuna vahel on muutunud üha süvenevaks haavaks nende riigi küljes. Veremeri voolab jätkuvalt üle maa sellest õudusest, mille Belfast on saanud. Hirm ja sügav vaenulikkus moodustavad sinisärkide pagenduse pärandi. I.R.A.-terroristid jätkavad tapmist ja sandistamist,

samal ajal kui liberaalsed-konservatiivsed poliitikud räägivad ja räägivad endiselt. Samal ajal on hindamatu väärtusega valge rahvas oma laste tuleviku pärast meeleheitel.

Kuigi sinisärgid on ammu kadunud, ei ole nad sugugi unustatud. Nende veri ja energia on mõjutanud Iiri maastikku ja sama sügavalt ka Iiri rassiteadvust. O'Duffy ja tema leegionid ei ole ainult osa rahvuse ajaloost; nad kuuluvad Adolf Hitleri poolt alustatud ja tänaseni kestnud rahvusvahelise valge mehe ülestõusmisliikumise laiemasse pildi. Kuid saabub aeg, mil nende lippu tõstetakse taas kord uute käte poolt mineviku tolmust üles. Siis elab Iirimaa taas, pärast pikki surmaaastaid. Ajaloo kummitused sünnivad uuesti ja sinisärgide laulud saavad.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit dem Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Mehrheit von Mauthausen, Dachau, Flossenbürg und Ravensbrück haben nicht nur ausgenutzt, das keine der grünen like unsere hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu verurteilen.

Alle Nationalsozialisten sind weniger
offensiv, Völkern- und Rassenkrieger
als die Schurken an Schurken im Kampf um
die Erlösung unserer weißen Völkern.
Die Bewegung ist zwar stärker ge-
worden, aber die Gefahr des künftigen
Vollzugs ist heute noch viel größer als in
der Vergangenheit.
Der vorwärtige Kampf ist also dabei,
das Volkstum – gegen alle weißen
Völkern (1) – zu beugen, seine Mittel und
Erfindungen, Chiffren und Kri-
stallkugeln.
Ob "Jude" oder "Neger", ob in
Wahlkampf oder im Innenkampf, ob
mit Propaganda oder Gewalt, ob
auf einem Schiffsfeld oder auf dem
Nationalsozialisten ist seine Pflicht!
Hail Hitler!
Gottfried Lueck

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT !**

NS uudistebulletään
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Prickkõigis zinojums
Intervija ar Molliju
Treivis dala

NSK: Paldies par interviju. Turpināt lais-
strādāt. Uzvaras ir mūsu!
Jāatīstos brīvi un pārvienojot sapņiem
dabās nolikuma vietas.
Mollija: Paldies, draugi! Bijā jāstā-
stājam šo interviju. Lūdz, atstāt man
tīmekļa adresi, kad tā būs publicēta, un es
pārvērsu jūsu tīmekļa vietni šai in-
terviju. Lūdziet man tikai teikt mūsu bodri-
em visu pasaulē, nevis mūsu. Dabūt
mūsu eipa ir vāgļi apskatīt. Dabūt mūsu
tīmekli! Ar jūsu publisku mūsu skaits
pienāg ar katru dienu. Publiski mūsu
izplatīt pusi, jo katrs vārds ir kā baltā
Tumšā un zobenā iekšējā vāgļi mēlēm.
Mūsu zobenā ir kļūst pusi
publiski, un ar pusi
publiski, pusi un jūsu lieta, ko dala

**the
NEW ORDER**
Number 176 (132) Founded 1975 April 26, 2022 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar Na-
tional Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout
Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to
destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinship
side by side for the preservation
The movement has indeed be-
come stronger, but the danger of
biological life death is also much
greater today than in the past.
The desperate enemy is in the
process of committing genocide
against all White folk. His means
are non-White immigration, cul-
ture distortion, and race-mixing.
Whether "Jude" or "Neger",
whether in election battle or street
battle, whether armed with propa-
ganda material or as a battlefield
of a different kind every National
Socialist must do his duty!
Hail Hitler!
Gottfried Lueck

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT !**

NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!
Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes
Sajad raamatud paljudes keeltes
Sajad veebisaidid paljudes keeltes

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

**SS Defender
against Bolshevism**
by Reichsführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original

**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

**Hitler
in Italy**

English / German Deutsch / English

**SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family**

**Theodor Fritsch
The Sins of
High Finance**

**Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild**

English - German / Deutsch - English

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

**Contact us to
find out how
YOU can help!**